



Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

96. Valignani generos. pro Sinens. miss.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

timè addictus, quod ipsi hoc in vita profiterentur vnum, & agerent; apertebar illis fraudes, & sensus belluinos sectarum Sinensium quibus penitus in conspiciendis tot annos studuerat; cùmque fortè audisset, qui ad Chrtisti fidem, traduceret quempiam; huic plenam à summo Ponif. indulgentiam concedi; exarbit acrius in id opus, emeritus sibi pœnatum veniam dum Christo animas lucraretur.

Coactus denique Pechino in Provinciam patriam Huguanensem redire, illic docendo, disputando, baptizando Apostolicum munus sine beato clausit, multis ut fas credere piorum animis stipatus, puerorum maximè, quos inuestigabat sagaci cura, & morti proximo attingebat, nihil ausis parentibus in eo ambigere, quod tantus apud eos vir factaret.

Sub hæc Manuel Diaz salute Sinensium accensus, suffecto sibi Macai Rectore Caruallio, Sciaocceum, Nancianum, & Nanchinum insperit open nostris quam posset, ad amplificandam fidem & Neophytorum regimen collatus; at ne quid rerum illic inexpertus, & locorum insuctus bona mente erraret, vocatur à Riccio Pechinum; auditur de tribus quas lustrarat stationibus nostrorum, & conuenienti præsidio, notatis ab eo occurrit; quæ maioris erant consilij, & auctoritatis, de iis Riccius ad Valignanum refert; sed hic firmus testimonio præfensis Ricci, & consilio opus esse, rogauit maiorem in modum Ine molestè ferret Macaum venire; ignorans videlicet, iniussu Regis Pechino abesse non posse. Scripto igitur, quod vnum poterat, futili ac pleño, distinetè Riccius omnia illi explicuit quæ ad promouenda conuersationis magnæ cepta ingenia, futura usui, & consilio videbantur; quibus, vt cumque sufficerent, minus contentus Valignanus, statuit ipse, centum ferè dierum iter Pechinum confidere, ut publica de re Christiana cognosceret certius, & communicaret cum Riccio; sed virtus, & laboribus exhausti fortè propositum mors elisit, cum in proinceps iam ad nauim esset. Prius tamen nouos Riccio in præsens transmisit socios, Lusitanos quinque, tres Italos, lectorum omnes nota, priusque Macai parado virtutum, & lingua viatico intentos: de mittendis vero ex Europa & India in furorum probatissimos quoque ingenio, & religiosa pietate; Rectorem iis dixit Riccius, ab iure Rectoris Macaensis deinceps solutum, ut cui nimis locorum obeset longinquitas. Manuelem Diaz sub Riccio Provinciarum Australium tribus dominibus præfecit, cum potestate Præpositi Aquauiae ad cooptandos in Societatem Sinenses iuuenes, virtutis à pueru, Macai exculta, parisque ingenij. Iam ex annua illa pensitatione quam vestigiali Maiacensi ad nostrum in Sinis sustentationem Rex imperauerat, cum excuti obolus ex audiis Ministerorum vnguibus non posset, de amicorum pia largitate subsidia iis misit, & quidem manu tam obliqua ne suspicari possent Sinæ Macao venisse, nosque cum Externis communicate annuatim. Prospectum commodè in annos plurimos nostris erat, cum ex illa mi-

H h .

96.
V. lignani
generel. pro
Sinens. miss.

norum insularum sylua quæ Macao obiacent, improvisa erumpit Batauorum classis nauim aggreditur securam in portus faucibus, in Iaponiam vela primo vento daturam cum onere mercium ad ducentorum milia octingenta, & spectantibus Lusitanis in altum pertractam, in pizdam abducit: hic impar æri alieno lugere id forum; nostri in Iaponia, & Sinis amissa sorte cuius censibus victabant, omnibus defici, Iohannes Valignanus, semper quidem in Dei negotiis animo infractus, nunquam tamen seipso maior quam in tristi hoc casu, cuius etiam damna generosa ipsius fiduciae sarcit Dei benignitas tam potens & præsens, vt hoc ipso anno 1604. Bartholomeum Tedeschium; Petrum Riberium; Gasparem Ferreiram; & Manuelem Diaz (de quo paulo ante) in Sinas misserit; sequenti anno Hieronymum Rodriguez; Alfonsum Vagnonum & Felicianum de Sylua, tum necessariis, tum sacrae quoque omni superlectile instructos ad sacras aedes splendidè ornandas, adiunxit iis Successores iuuenes Macai educatos ut si digni forent adscriberentur in Societatem. His porrò omnibus in stationes varias diuidendis, Ricci apud Regem fauor, apud aulæ Satrapas benevolentia, apud omnes fama, tum expeditos præbuit, aditus vt Proregum nemo scire auderet capitalem imperij legem de Externis qua potestate perrumperent. Nanchinum & Pechinum tanquam ciues, aut vocati ab Rege subierunt, quod diuine ostentum bonitatis prosecutum Riccius Pantoia scripsit actione membra gratiarum, mulrisque lachrimis, cum Sacerdotis è nostris sedecim, admirans numeraret, suspecto præ omnibus aditu Macaensi, transquille Sinas introgressos, & in regni visceribus securè degere.

^{96.}
Falsus rumor
de conuersi.
Sinar. vnde?

Hinc illum grauior nostrorum ex literis admiratio perculit, quibus de conuersi, per nouam Hispaniam, Philippinos totamque Europam vulgatum referatur Sinarum Regem sua cum aula, & imperio vniuerso Christiana complexum sacra, nec poterat cogitans fingere, ecquem nostris aetatem insanus cepisset, vt tam luculentis mendacii orbe toto famam nostram ornarer, donec item nostrorum ex literis querelas didicit latentes mysterij indices, dolentium miserabiliter Prouineis quindecim, Regi conuerso baptismi cupidis, nostrorum manum exiguum non posse tunc facere, cum vix vni angulo sat essent; nos penuriam hanc silentio premere; nolle socios præclarri operis; nec adimi nobis de solida illius gloria; si quæ in aliis diuinæ gloriæ micabat vena, id illos pati minime debere, & naturæ iura, potiora esse legibus regiis, quibus alij praeter nostros excludebantur ab ea missione. Hæc libellorum præconio, & inconsultis rumoribus ventilata, multitudinem excuere hominum religiosorum, maximè ex noua Hispania ad presandam eandem Apollonicae laboris palmarum. Verum enim vero ad conspectum Sinarum, sumulachrum ingens prodigiosa in Christo faustitatis, à somniantibus confirmatum, apertis coepit ab oculis discuti; tum quo accederent propius difflari, & euangelizare; ex eo denique in tantam exaggerato molem Sacerdotes restare sedecim, magisque à Deo inter Sinas quam hominibus